

เรื่องเล่าที่เป็นสื่อรักและอนุสรณ์แห่งความรัก ความผูกพัน
ระหว่างนักเขียนรางวัลโนเบลและบุตรสาวยอดดวงใจ

ช้างน้อยได้วง

The Elephant's Child

ผู้เขียน

รุดยาร์ด คิปลิง เป็นนักเล่าเรื่อง กวี นักเขียนเรื่องสั้น นักเขียนนวนิยาย นักเขียนสารคดี และนักหนังสือพิมพ์ชั้นเยี่ยม เขาเกิดที่บอมเบย์ เมืองหลวงของอินเดียในขณะนั้นเมื่อ ค.ศ 1865 บิดามารดาเป็นชาวอังกฤษชื่อ จอห์น คิปลิง และ อลิซ แมคโดนัลด์ ซึ่งย้ายถิ่นฐานจากอังกฤษมาอยู่ในอินเดีย

คิปลิงได้รับการศึกษาในอังกฤษและทำงานทั้งในอังกฤษและอินเดีย ภรรยาของคิปลิงเป็นชาวอเมริกันชื่อ แคโรลีน บาเลสติเออร์ ทั้งสองมีบุตรด้วยกันสามคน สองคนแรกเป็นหญิงชื่อ โจเซฟิน และเอลซี ส่วนบุตรชายชื่อจอห์น

ระยะแรก คู่แต่งงานใหม่ตัดสินใจย้ายไปอยู่ที่รัฐเวอมอนต์ในอเมริกา คิปลิงเขียนหนังสือที่ทำให้เขามีชื่อเสียงมากที่สุดและประสบความสำเร็จมากที่สุดคือเรื่อง "The Jungle Books" (เมาคีลูกหมาป่า) ใน ค.ศ 1894-1895

ใน ค.ศ 1890 คิปลิงย้ายครอบครัวกลับมาอยู่ที่อังกฤษอีกครั้งที่เมืองซัสเซก ใน ค.ศ 1896 เขาสูญเสียโจเซฟิน บุตรสาวคนแรกซึ่งเป็นแก้วตาดวงใจของเขาไป เธอป่วยเป็นโรคปอดอักเสบอย่างหนักหลังจากการเดินทางข้ามมหาสมุทรอย่างแสนยากลำบากกลับไปอเมริกา ใน ค.ศ 1902 คิปลิงตีพิมพ์หนังสือสำหรับเด็กที่มีชื่อเสียงมากที่สุดเล่มหนึ่งของเขาคือ " Just So Stories " (ดังเช่นที่เห็นและเป็นอยู่) เป็นอนุสรณ์แห่งความรักความผูกพันระหว่างเขาและโจเซฟิน บุตรสาวยอดดวงใจ เป็นหนังสือที่เปิดอาณาจักรมหัศจรรย์ให้ผู้อ่านทั้งผู้ใหญ่และเด็กได้ท่องเที่ยวไปเก็บเกี่ยวความรู้และสะสมประสบการณ์ที่มีค่าไปกับเขาด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลินอย่างที่สุด

คิปลิงได้รับการยกย่องทั่วไปว่าเป็น " กวีหลวงของอังกฤษ " ใน ค.ศ 1907 ขณะที่อายุได้ 42 ปี เขาได้รับรางวัลโนเบลสาขาวรรณคดี คิปลิงถึงแก่อสัญกรรม ใน ค.ศ 1936 เมื่ออายุได้ 71 ปี ศพของเขาถูกฝัง ณ มหาวิหารเวสต์มินสเตอร์ กรุงลอนดอน เป็นการรำลึกถึงศักยภาพอันสูงส่งและผลงานอันล้ำค่าของเขา

ถ้อยแถลง

หนังสือภาพเรื่อง “ช้างน้อยไต้งวง” และเรื่อง “กำเนิดอาร์มาดิลโล” เป็นเรื่องเล่าสองเรื่องจากจำนวน 12 เรื่องของหนังสือเรื่องเล่าสำหรับเด็ก “Just So Stories” ของรัดยาร์ด คิปลิง

แรกเริ่มนั้น คิปลิงหวังเพียงเล่าเรื่องที่แต่งขึ้นเองเหล่านี้ให้โจเซฟิน บุตรสาวคนเดียวของเขาฟัง ขณะนั้นเธออายุ 3 ขวบ ส่วนเขาเองอายุ 29 ปี เด็กหญิงมีผมสีทอง นัยน์ตาสีฟ้า ช่างสังเกต มีจินตนาการบริสุทธิ์ สดใสและเฉียบแหลม สองพ่อลูกมีความเบิกบานสำราญใจยามอยู่ด้วยกันยิ่งนัก คิปลิงตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นของบุตรสาวสุดที่รักด้วยการสร้างเค้าโครงเรื่อง แล้วจินตนาการเรื่องราวร่วมกับบุตรสาว สองพ่อลูกท่องเที่ยวไปในโลกกว้างด้วยกัน ทั้งแอฟริกา อินเดียและไต้มหาสมุทรสุดแสนลึก ไปพบกับสัตว์น่าพิศวงที่ตนร่วมกันสร้างขึ้นมามีความคิดสร้างสรรค์และความขบขันสนุกสนาน เช่น ลิงบาบูนหัวสุนัข เลือดจิ้งจอกมีสี ภูเขารั้ดระโห่งก ช้างไม่มีวง และอาร์มาดิลโล (Armadillo) เป็นต้น

คิปลิงจับความทุกเรื่องในหนังสือเป็นช่วงเวลาแห่งอดีตกาลเนิ่นนาน เมื่อครั้งที่ทุกสิ่งทุกอย่างถือกำเนิดมาในโลกเพื่อสนองจุดประสงค์ของเขาที่ผูกเรื่องขึ้นมาให้เด็กๆ สามารถจดจำลักษณะทางกายภาพที่สำคัญของสัตว์บางชนิดได้ เช่น ภูเขารั้ดระโห่งก ปลาฉลาม ภูเขารั้ดระโห่งก ช้าง และอาร์มาดิลโล เป็นต้น

ช้างเป็นสัตว์ที่เด็กและผู้ใหญ่ทั่วโลกชื่นชอบ ในนิทานภาพเล่มนี้ เจ้าช้างน้อยซึ่งอาศัยอยู่ในทวีปแอฟริกาโน้นมีความกระหายใคร่รู้อย่างเปี่ยมล้น และสุดแสนจะซุกซน ความกระหายใคร่รู้ของมันทำให้มันออกเดินทางไกลแสนไกลไปยังฝั่งแม่น้ำใหญ่ลิบโป้เพื่อไปตามคำถามข้อหนึ่งกับจระเข้ที่นั่น แทนที่จะได้คำตอบ มันกลับไต้งวง หรือจุกเสียดเสียวกลับมา

ช้างน้อยโด่งวง

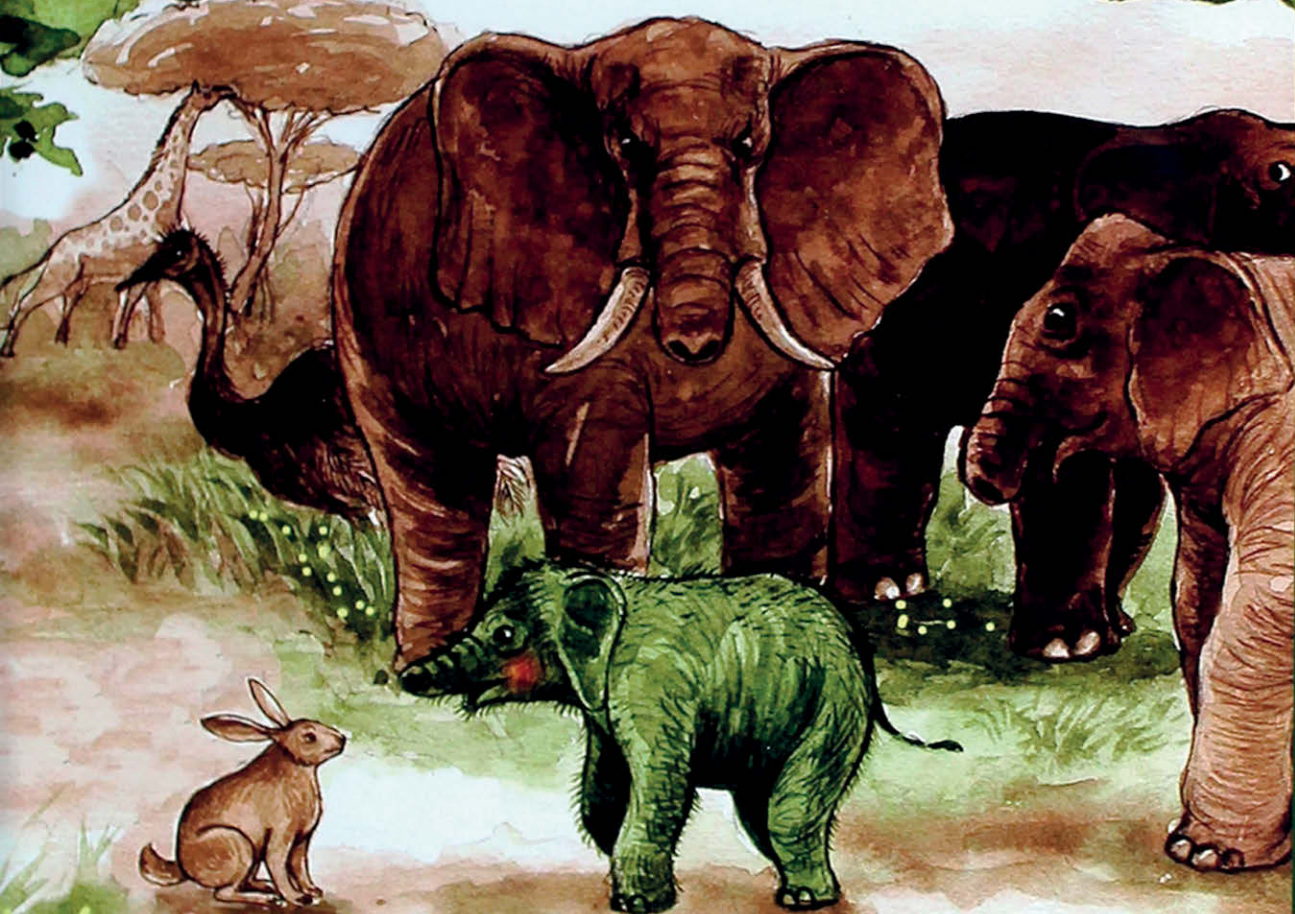
โอ! หลานๆ ที่รักยิ่งของลุง

ในอดีตกาลเนิ่น

นานครั้งกระโน้น ช้างทั้งหลายยังไม่มียางหรอกนะจ๊ะ
มันมีเพียงจมูกสีดำที่ใหญ่เบ้อเร่อเท่ากับรองเท้าน้ำ
และสามารถบิดจมูกไปข้างโน้นที่ ข้างนี้ที่ แต่จะ
ใช้จมูกคีบอะไรขึ้นมาไม่ได้หรอกจ๊ะ

และแล้วก็มีช้างตัวหนึ่ง
มันเป็นช้างเกิดใหม่หรือลูกช้างนั่นเอง

ช้างน้อยตัวนี้มีความกระหายใคร่รู้อย่างเปี่ยมล้น นั่นหมายความว่า
มันเฝ้าแต่ถามคำถามมากมายไม่รู้จบ ลูกช้างตัวนี้อาศัยอยู่ในแอฟริกาโน้น
มันเลยพลอยทำให้แอฟริกาทั้งทวีปเปี่ยมล้นไปด้วยความกระหายใคร่รู้ของมัน

ช้างน้อยถามนกกระจอกเทศ น้ำผู้มีขายาวปรี๊ด
ของมันว่า เหตุใดขนหางของน้ำจึงงอกอย่างที่เราเห็นอยู่ น้ำ
นกกระจอกเทศจึงชี้เท้าที่มีเล็บแข็งแสนแข็งของมันตะ
ก้นเจ้าช้างน้อยเสียเต็มแรง

ช้างน้อยจึงถามยีราฟ ลุงผู้มีคอสูงลิบลิ่ว
ของมันบ้างว่าจะอะไรทำให้ผิวหนังของลุงมีลายจุด
อย่างที่เห็นอยู่ ลุงยีราฟจึงใช้กีบเท้าหนาตอของ
มันตบรางวัลเจ้าช้างน้อยเจ้าที่ก้นปราบหนึ่ง

แต่เจ้าช้างน้อยก็ยังคงมีความกระหายใคร่รู้อยู่เปี่ยมล้นเหมือนเดิม! คราวนี้มันถามฮิปโปโปแตมัส ป้าผู้มีร่างกว้างใหญ่ของมันว่า เหตุไฉนยักษ์ตาของป้าจึงแคงจัดอย่างนั้น ป้าฮิปโปโปแตมัสจึงใช้กีบเท้าขนาดมหึมาเตะเจ้าที่กั้นเจ้าช้างน้อยแทนคำตอบ

